

τος, ἀκαταμάχητος, ἀκα-|| ούβλεμυι. τον (εστι) ταχύνιστος, ἀκατάβλητος, Νεποκολεβίμω. ἐπιθ. ἀκα-
ἀκαταπόνητος. λεύτως, ἀπαρασαλεύτως, ἀ-
Νεποβίηνηι, αλ, οε. ἐπιθ. ἀ- κινήτως.
ναίτιος, ἀθώος, ἀνεύθυνος, Νεποκολέβλεμυι, αλ, οε. ἐπιθ. ἀ-
ἀνέγκλητος. =Νεποκολεβίμυι.

Νεποβίηνω. ἐπιθ. ἀθώως, ἀ- Νεποκορίνηι, αλ, οε. ἐπιθ. ἀ-
ναιτίως, ἀνευθύνως, ἀνεγ- πειθής, ἄπεισος, ἀνυπότα-
κλήτως.

Νεποδβίζιμηι, αλ, οε. ἐπιθ. Νεποκόρηι, αλ, οε. ἐπιθ. =τῷ
=Νεδβίζιμηι.

Νεποδόβηι, αλ, οε. ἐπιθ. ἀ προηγ. Νεποκροβένηι, αλ, οε. ἐπιθ.
πρεπής, οὐκ εὑπρεπής ἀνάρ- (μτχ.) ἀσκεπής, ἀτκέπα-
μοστος. πρόβλ. Νεπριλίγηι. στος, ἀλάλυπτος, ἀστεγος,
Σινεποδώβηαλ. ούδ. πληθ. τὰ ἀτέγαστος, ὑπαιθρος.
μὴ καθήκοντα, τὰ ἀτοπα. Νεπολέζηι, αλ, οε. ἐπιθ. ἀ-
2) ἀνόμαιος, ἀσύμφωνος.

Νεποδραγάεμηι, αλ, οε. ἐπιθ. (μτχ.) ἀμίμητος. Νεπολέζηι.

Νεποζναβάεμηι, αλ, οε. ἐπιθ. ἐπιθ. ἀνωφελῶς,
(μτχ.) ἀγνώριστος, καὶ ὁ ἀλυσιτελῆς, ἀτυντε-
μὴ γνωριζόμενος. ἀκερδῶς

Νεποζνάηηι, αλ, οε. μετχ. Νεποριζάηηι, αλ, οε. ἐπιθ.
παθ. γρ. ἀσρ. ὁ μὴ γνωρι- (μτχ.) ἀκατηγόρητος, ἄ-
σθεῖς. καὶ =τῷ προηγ. μεμπτος, ἀνεπίληπτος.

Νεποκλάηηι, αλ, οε. ἐπιθ. ἀ- Νεπορόηηι, αλ, οε. ἐπιθ. ἄ-
μετανόητος. μωμος, ἀμεμπτος. Σιντφρ.
ἀκηλίδωτος.

Νεποκολεβίμηι, αλ, οε. ἐπιθ. Νεποστιγένηε, ἥλ. ούδ. ἀκα-
ἀτάλευτος, ἀκλόνητος, ἀ- ταληψία, τὸ ἀνέφικτον, τὸ
κράδκυτος, ἀσειστος, ἀπα- ἀκατάληπτον.

ρασάλευτος, ἀκίνητος =Νε-

Νεποστιγήμηι, αλ, οε. ἐπιθ.